

מ"ת 12409/10/18 - מדינת ישראל נגד קנאו היילי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 12409-10-18 מדינת ישראל נ' היילי(עציר)
תיק חיצוני: 424697/2018

בפני כבוד השופט עמי קובו
מבקשים מדינת ישראל
נגד קנאו היילי (עציר)
משיבים

ב"כ המבקשת: עוה"ד צבי שוורץ ואלירן אשכנזי

ב"כ המשיב: עו"ד עדי קידר

החלטה

רקע

1. החלטה בסוגיית הראיות לכאורה במסגרת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), **נשיאת נשק ותחמושת**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק, **ירי מנשק חם באזור מגורים**, עבירה לפי סעיף 340 א (ב)(1) בחוק, **והטרדת עד**, עבירה לפי סעיף 249 בחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין המשיב לבין המתלונן היכרות מוקדמת. נגד אחיו של המשיב, ליאור היילי (להלן: "**ליאור**") הוגש בחודש נובמבר 2016 כתב אישום בגין אירוע אלימות כלפי המתלונן, והמתלונן נרשם כעת תביעה בכתב אישום זה. בסביבות חודש מאי 2017, פגש המשיב את המתלונן ואיים עליו כי אם אחיו ליאור ייכנס לכלא, הוא ייפגע. ביום 22.9.18, בעת שהמתלונן שהה בחורשה בנתניה, הגיע המשיב למקום, התקרב אל המתלונן, ולאחר חילופי דברים ביניהם, התקרב עוד אל המתלונן, וחבט בפניו, הפילו לקרקע ובעט בחזהו כאשר הוא על הקרקע. כתוצאה מהחבטות נגרמה למתלונן חבלה בשפתו התחתונה. מיד בסמוך הגיע ליאור למקום וניסה לפגוע במתלונן באמצעות סלע. המתלונן, קם מהקרקע וברח לביתו אשר נמצא בסמוך לחורשה. כעבור מספר דקות הגיע המשיב לחניית הבניין כשהוא רכוב על קטנוע, ונושא בידו אקדח. המשיב ירד מהקטנוע כאשר האקדח בידו, התקרב לפתח הבניין, ירה ירייה אחת באוויר, ועזב את המקום.

טעוני הצדדים

4. ב"כ המשיב, עו"ד עדי קידר, חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וטען לכרסום בראיות, ולאפליה בהעמדה לדין. המשיב הכחיש את המיוחס לו, טען כי לא היה במקום, וכי לא פגש במתלון מזה תקופה ארוכה מאוד, לרבות האיום הישן. המדובר בעדות יחידה על אף קיומם של עדי ראייה. ראיות התביעה מבוססות אך ורק על עדותו של המתלון, חרף העובדה שבמקום נכחו אחרים שישבו עם המתלון, ואף הפרידו בין הניצים. טענתו של המתלון לפיה האחרים חוששים מהמשיב ולכן אינם משתפים פעולה, דינה להידחות. משטרה ישראל כלל לא בחנה טענה זו, לא ביקשה לדעת מיהם העדים, ולא ניסתה לחקור אותם, ויש בכך כדי לכרסם בראיות לכאורה. כמו כן, הדיווח הראשוני של המתלון למשטרה היה כי התוקפים איימו עליו בסכנים וכי היו סכנים בקטנוע, וזהו דיווח כוזב שהמתלון הסביר אותו בהמשך בכך שהיה בלחץ. כמו כן, המתלון המשיך לשקר באומרו כי שמע שהמשיב ביצע ירי לפני חצי שנה, מועד שבו המשיב שהה במאסר. המשיב הכחיש את הרכיבה על קטנוע, וגם בדיקת המשטרה העלתה שאין למשיב כל זיקה לרכב דו גלגלי. החיזוק לראיות בדמות שמיעת הירי על ידי הוריו של המתלון, אינו מהווה חיזוק. לא ברור מה ההורים שמעו, ונראה שהם שמעו את הסיפור, ולא את הירי עצמו. מדובר בעדויות שאין אובייקטיביות, בעוד שהשכנים לא שמעו דבר. המתלון הוא מתלון סדרתי, אשר התלון בעבר על אחרים, ואף על ליאור, והינו בעל עבר פלילי ופסיכיאטרי, ולפי תעודה רפואית, אף נדף ממנו ריח עז של אלכוהול לאחר האירוע. התביעה תיקנה את כתב האישום לגבי המועד של האיום המוקדם, רק משום שנודע לה שבמועד המקורי שנכתב היה המשיב במאסר. כמו כן, נטען לאפליה מול ליאור אחיו של המשיב, אשר שוחרר ממעצר. הקליע והכדור שנמצאו לא נבדקו, ולא נקבעה אף התאמה ביניהם.

ב"כ המשיב הוסיף וטען כי בעימות בין המשיב למתלון ניכר כי המתלון אינו חושש מהמשיב. המתלון שוחח עם קצין החקירות ובדק איזה תיקים יסגרו לו אם הוא יתלון. מדובר במתלון שהמשטרה מכירה. בעת שהמתלון טוען שראה את המשיב יורה, המתלון היה בדירתו בקומה הרביעית. אין זה סביר שהמשיב יגיע למקום כשהוא חובש קסדה, ויוריד את הקסדה כדי לבצע את הירי. האיום באירוע הישן לפני שנה וחצי, תחילה נרשם בכתב האישום שהיה באפריל 17, ולאחר מכן, כשנודע למבקשת שהמשיב היה במאסר באפריל, תוקן למאי 17, ללא בסיס ראיתי. לפיכך, יש לקבוע שקיים כרסום בראיות.

5. לטענת ב"כ המבקשת, עוה"ד צבי שוורץ ואליין אשכנזי, קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, וטעונו ב"כ המשיב נוגעים כולם לשאלת מהימנותם של עדים, אשר מקומה להתברר בהליך העיקרי. עדות המתלון נמסרה באופן מידי בסמוך לאירוע האלימות כלפיו, ולירי בסמוך לביתו. קיימות עדויות של המתלון, שחזור האירוע על ידי המתלון, עדות אחיו של המתלון על אמרת קורבן אלימות ודיווח למוקד 100, הטחת אשמה מצד המתלון במשיב במסגרת עימות מתועד ביניהם, דוח שוטרים שהגיעו למקום ומצאו תרמיל וכדור בסמוך לבניין, וכן עדות הוריו של המתלון בדבר שמיעת קול נפץ. כמו כן קיימות חבלות על פניו של המתלון. עדות אחותו של המשיב, אשר ממקמת אותו בזירת האירוע, מפריכה את טענת האליבי שלו, ובנוסף מוסרת כי לבש בגד שחור, בדומה לתיאור שמסר המתלון. המשיב שתק בחלק מחקירותיו, ובהמשך מסר אליבי שנסתר על ידי אחותו.

לא נגבו עדויות מעדי ראייה נוספים, משום שהמתלון חשש לערב את מי שהיה עד לאירוע, ולא רצה למסור שמות למשטרה. מכיוון שהמשיב הרחיק עצמו כליל מהאירוע, די בעדות אחותו של המשיב, אשר ממקמת אותו במקום ובזמן האירוע מול המתלון. גם אחותו של המשיב לא רצתה למסור שמות של עדי ראייה. הדיווח הראשוני של המתלון היה בעת שהוא היה מצוי במצוקה וחשש לחייו, והסביר כל אמירה שמסר. אמנם אין

תיעוד על כך שהמתלון נהג באופן במועדים אחרים, אך קיים תיעוד לכך שלמשיב אין בעיה לעשות שימוש ברכב שאינו שלו, וללא רישיון. מתוך הדוח הרפואי עולה אמנם שמהמתלון נדף ריח אלכוהול, אך הדוח מציין כי המתלון מדבר לעניין וסובל מרגישות בצלעות וחבלה בשפה התחתונה, דבר המתיישב עם טענתו לתקיפה בפניו ובחזהו. המתלון מסר ששה שתי בירות. בכל הנוגע לתיקון כתב האישום, הרי שהתיקון נבע מטעות טכנית. לטענת האפליה אין שום בסיס, משום שקיים שוני בחומרת העבירות המיוחסות למשיב לבין אלה המיוחסות לאחיו, וההחלטה לפצל את ההליך נבעה מכך שכתב האישום נגד המשיב כולל התייחסות לעברו הפלילי של אחיו ליאור, וכדי שלא להשחיר את פניו של ליאור בהליך שיוגש נגדו.

ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי יש לתת את הדעת אף לחשש של המתלון מפני העימות עם המשיב, ולתגובה הרגשית שלו לכך. במהלך העימות, במסגרת תרגיל חקירה שבו יצא החוקר מהחדר, אמר המשיב למתלון "אל תדאג, זה לא תיק של בית סוהר". המתלון התלונן בזמן אמת, ואף בשלב שלאחר התקיפה ולפני הירי. בזירה נמצאו תרמיל וכדור. יש עדויות תומכות ששמעו את הרעש המתאים לירי. המתלון נחקר מספר פעמים כדי לברר את גרסתו, ואף שחזר. האליבי של המשיב הופרך על ידי אחותו.

דין ומסקנות

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות קיימות ראיות לכאורה להוכחת**

האשמה, ללא חולשה ממשית בעוצמת הראיות. טענות המשיב נוגעות בעיקרן למהימנותו של המתלון, ודינה של טענה זו להתברר בהליך העיקרי. כפי שיובהר להלן, קיימים אמנם מספר קשיים בנוגע לראיות, אך מנגד קיימים מספר חיזוקים לגרסת המתלון, ובאיוון בין מכלול הראיות, המסקנה היא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, וקיים סיכוי סביר להרשעה.

7. **גרסתו של המתלון** בכל הנוגע למעשים לכאורה אשר מיוחסים למשיב נמסרה באופן מיד, בדיווח למוקד 100 של המשטרה. בהמשך, השוטרים הראשונים שהגיעו למקום, פגשו את המתלון, אשר תיאר שהותקף על ידי המשיב ואחיו אשר תקפו אותו באגרופים, אחד מהם ניסה לפגוע בו באמצעות סלע, והמתלון התעמת איתם וברח הביתה, שם המתין למשטרה, ואז הגיע המשיב עם אופנוע שחור לחניה למטה, וירה כדור באוויר וברח מהמקום. המתלון מסר שראה את הדברים מהחלון. במקום נמצאו תרמיל וכדור 9 מ"מ, אשר נתפסו. למתלון היה סימן חבלה בשפה התחתונה (דוח פעולה של רס"מ פורסאן עיבדאת, מסומן 1). המתלון נראה לשוטרים מפוחד ונסער (דוח פעולה של סמ"ר ניסן שובל, מסומן 2).

בהמשך, בתחנת המשטרה, חזר המתלון על גרסתו במספר הודעות מפורטות, שנמסרו במספר מועדים, וציין את הדברים כפי שהם מפורטים בכתב אישום.

8. **חיזוק משמעותי הינו גרסת אחותו של המשיב אשר קושרת אותו למקום ולזמן, וזאת**

בניגוד להכחשתו הגורפת של המשיב. המשיב עצמו טען בחקירותיו שבאותו יום כלל לא היה באותה חורשה/פארק (דוח עימות, מיום 3.10.18, מסומן 57), וכן טען כי לא ראה את המתלון מאז שהשתחרר מכלא "לפני חודשיים וחצי בערך" (הודעת המשיב מיום 30.9.18, ש' 16-17, מסומן 80), ובכך יצר המשיב יריעת מחלוקת רחבה.

אחותו של המשיב, גב' ישראל צ'וקול, מסרה שבמועד האירוע הייתה במקום, היה בלגאן, היא התקרבה וראתה את אחיה, המשיב, כשהפנים שלו מנופחות ומפוצצות, ניסתה לדבר איתו, אבל הוא לא הקשיב לה, ונעלם מהמקום. היא ראתה במקום גם את המתלון שהלך לכיוון הבית שלו. ראתה שהמשיב קיבל מכות, והוא

רץ מהמקום. לבש משהו שחור (הודעת ישראלה צ'וקול, מיום 26.9.18, מסומן 75). בכך גם אחותו של המשיב, מאשרת את גרסתו של המתלון לגבי תיאור הלבוש של המשיב במועד האירוע. המתלון מסר בהודעתו כי המשיב היה עם חולצה שחורה וכובע שחור (הודעה מיום 22.9.18, עמ' 2, מסומן 72).

כאשר החוקר מטיח במשיב את העובדה שבעימות הכחיש כליל שהיה באותו יום בזירה, בעוד שאחותו ישראלה אישרה שהיה במקום והייתה קטטה בינו לבין המתלון, בחקירה אחת מסר שיכול להיות שהיא התבלבלה, משום שאחותו לא ראתה אותו הרבה שנים (הודעת המשיב מיום 30.10.18, ש' 19), ובחקירה נוספת העדיף המשיב לשמור על זכות השתיקה (הודעת המשיב מיום 4.10.18, ש' 5-7). כך גם המשיב שמר על זכות השתיקה כאשר נשאל לגבי הירי, ובחר לענות כאשר נשאל על אירוע האיומים מלפני שנה וחצי (הודעת המשיב מיום 4.10.18). נראה כי שתיקתו הסלקטיבית של המשיב, בשאלות אשר התקשה להשיב עליהן, אומרת דרשני.

כאמור לעיל, הודעת אחותו של המשיב אשר מפריכה את טענת האליבי של המשיב, וקושרת אותו לזירת האירוע, בניגוד לגרסתו, מהווה חיזוק משמעותי לגרסת המתלון.

9. חיזוק נוסף לגרסת המתלון נמצא **בחבלה שנגרמה לו בשפתו התחתונה** כפי שעולה מהתמונות שצולמו (מזכר של רס"ר נטשה לבטקין, מיום 25.9.18, מסומן 21, והתמונות המצורפות), וכן מהמסמך הרפואי אשר מתאר המטומה קטנה בשפה התחתונה ורגישות בעת מישוש צלעות שמאל (מכתב סיכום רפואי, 22.9.18, מסומן 24).

10. תמיכה בגרסתו המתלון, אשר מתייחס **לאמרת עד בעת ביצוע העבירה** (סעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971), טמון בהודעת אחיו של המשיב, בזואיו אדלה, אשר מציין כי המתלון התקשר אליו כאשר היה בבית הוריהם, ותוך כדי השיחה המתלון סיפר לו שהוא רואה את המשיב מחלון חדרו, רוכב על אופנוע, ויורה באוויר. הוא ניתק את השיחה והתקשר למשטרה. לדבריו, המתלון נשמע ממש היסטרי כפי שלא שמע אותו מעולם, התנשף ודיבר בלחץ (הודעת בזואיו אדלה מיום 4.10.18, מסומן 87).

11. כמו כן, בעת שנאמר למתלון שעליו לערוך עימות עם המשיב, מציין החוקר כי **המתלון החל לרעוד ומסר כי הוא חושש** (מזכר של רס"ר ניר זרביב, מיום 3.10.18, מסומן 59). זאת הגם שבמהלך העימות עצמו לא היה ניכר שהמתלון חושש מהמשיב. גם בהמשך, בחקירותיו, ניכר כי המתלון מפחד מהמשיב (הודעת המתלון מיום 26.9.18, ש' 4-2, מסומן 79).

12. **נתפס תרמיל וכדור שלם** של נשק, ואולם יש לתת לכך משקל מועט הואיל ולא קיימת אינדיקציה לכך שהתרמיל והכדור שייכים לאותו נשק, ואף לא קיימת אינדיקציה לכך שמדובר בתרמיל וכדור אשר עשויים להתאים לאקדח (דוח מסכם חקירת מז"פ מיום 25.9.18, מסומן 18). כמו כן, לא קיים ממצא פורנזי אשר קושר את התרמיל והכדור למשיב.

13. אכן, מלבד הוריו של המתלון, לא היו שכנים אשר שמעו את קול הירי (דוח פעולה של דניאל שרוני, מיום 3.10.18, מסומן 63). ההורים אמנם שמעו קולות אשר מתיישרים עם ירי (הודעת אמו של המשיב, ג' ישורך אדלה, מיום 30.10.18, מסומן 83; הודעת אביו של המשיב, מר משה אדלה, מיום 3.10.18, מסומן 84), ואולם הואיל ואין המדובר בעדים אובייקטיביים, יש להתייחס בשלב זה של ראיות לכאורה בזהירות לגרסתם.

14. אכן, קיים קושי בכך שהדיווח הראשון של המתלון אשר נמסר למשטרה למוקד 100 ציין בנוסף לתקיפה הפיזית על ידי המשיב ואחיו, "היו גם סכינים" וכי **"איימו בסכין"** (מזכר של רס"ר רון הדידה,

מיום 27.9.18, מסומן 38; משלט מרכז, דוח אירועים מלא, מיום 22.9.18, מסומן 39). זאת כאשר בהמשך המתלונן חזר בו מכך, אישר שלא היו סכינים באירוע, וטען שאמר את הדברים מתוך לחץ (הודעת המתלונן מיום 3.10.18, מסומן 82).

15. בכל הנוגע לטענה בדבר **מחדל של המשטרה מלגבות גרסאות מעדים נוספים לאירוע**, הרי שהמשטרה פנתה למתלונן וביקשה פרטים על חבריו שהיו באירוע, אך המתלונן מסר כי הם מפחדים "כי הם יודעים מה קורה למי שמדבר" (מזכר של רס"ר שרון אברג'יל, מיום 23.9.18, מסומן 12). גם בהודעתו הסביר המתלונן כי העדים לאירוע הם אנשים מהשכונה, והם מפחדים, ולכן אינו יכול למסור שמות (הודעת המתלונן מיום 22.9.18, עמ' 2-1, מסומן 72). גם בחקירה נוספת של המתלונן, ניסתה המשטרה לקבל שמות של עדים לאירוע, אך המתלונן שב וציין כי הם מפחדים למסור עדות במשטרה בשל חשש מפני המשיב (הודעת המתלונן מיום 26.9.18, מסומן 79). בנסיבות אלה, אף אם החקירה לא הייתה מיטבית, אין המדובר במחדל חקירה אשר מצדיקה כבר בשלב זה קביעה שיש בכך די להוביל לחולשה ראייתית.

16. אמנם בעת שהמשיב הגיע לטיפול רפואי נדף ממנו ריח עז של **אלכוהול**, ואולם נרשם שהוא מדבר לעניין (מסמך רפואי מיום 22.9.18, מסומן 24). המתלונן עצמו לא הכחיש כי שתי בירות באותו יום (הודעת המתלונן מיום 22.9.18, עמ' 2, מסומן 72).

17. אין במשטרה אמנם תיעוד על כך שלמשיב או לאחיו יש **אופנוע** או שנתפס בעבר על ידי המשטרה נוהג על אופנוע, וזאת על אף שנתפס מספר פעמים נוהג ללא רישיון על רכב, אך לא על אופנוע (מזכר של רס"ר ניר זרביב, מיום 3.10.18, מסומן 52). עם זאת, כפי שטענה המבקשת, מדובר במשיב אשר לא חשש בעבר לנהוג על רכבים ללא רשות וללא רישיון, ומכאן שאין בכך משום ראיה של ממש אשר שוללת את גרסת המתלונן לפיה במועד האמור הגיע המשיב כשהוא רוכב על קטנוע.

18. בכל הנוגע ל**טענת האפליה**, הרי שאין בה ממש. טענת ב"כ המשיב הינה לאפליה מול ליאור, אחיו של המשיב, אשר נגדו לא הוגש עד עתה כתב אישום. ברם, חלקו של ליאור על פי כתב האישום במעשים נמוך בהרבה מחלקו של המשיב ומתמצה בכך שליאור הגיע למקום וניסה לפגוע במתלונן באמצעות סלע. כמו כן, ליאור שוחרר ממעצר, ולפיכך ההחלטה האם להגיש בעניינו כתב אישום כפופה לכללים בעניין חובת היידוע, ובשלב זה טרם התקבלה החלטה האם להגיש נגדו כתב אישום, אם לא. בנוסף לכך, כפי שטענה המאשימה, לא היה מקום לצרף את ליאור לכתב האישום, הואיל וכתב האישום מתאר את עברו הפלילי של ליאור, ויש בכך כדי לפגוע בו, שלא לצורך. לפיכך, אין המדובר באפליה בין שווים.

19. בכל הנוגע לעבירת האיומים ולטענת המשיב בדבר תיקון כתב האישום מחודש "אפריל" לחודש "מאי", הרי שהמתלונן לא מסר תאריך מדויק, אלא טען שאירוע האיומים היה "לפני שנה וחצי בערך" (הודעת המתלונן מיום 22.9.18, עמ' 1, מסומן 72). בנסיבות אלה, הרישום בכתב האישום המקורי לפיו האירוע היה "בסביבות חודש אפריל 2017" והתיקון לפיו האירוע היה "בסביבות חודש מאי 2017" אינם שיקוף של גרסת המתלונן, אלא גרסתו היא שאירוע האיומים היה כשנה וחצי לערך עובר ליום 22.9.18. אכן, פלט כליאות המשיב מעלה כי המשיב שהה במאסר מיום 10.1.13 ועד 8.5.17 (מסומן 91), ואולם פלט זה אינו עומד בסתירה לגרסת המתלונן, אשר כאמור לעיל ציין באופן כללי שהאירוע התרחש כשנה וחצי קודם לכן, ולא נקב בחודש מדויק.

20. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה. כפי שטענה המבקשת, עיקר טענות המשיב נוגעות למהימנותו של המתלונן, ומובן הדבר כי נושא זה צריך להיבחן במסגרת התיק העיקרי. בשלב זה, גרסתו של המתלונן נתמכת במספר ראיות נוספות, ובחינת מכלול הטענות אשר הועלו על ידי ב"כ המשיב, ותוך בחינת הראיות לכאורה עצמן, מעלה כי לא קיימת חולשה ראייתית של ממש.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה.**

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ט, 08 נובמבר 2018, במעמד
הצדדים.